

Oponentní posudek diplomního projektu Nové divadlo pro Jindřichův Hradec

autor: Matěj Šebek

atelier: Novotný I Koňata I Zmek

Ústav navrhování I

Oponent: Jan Novotný

Zadání

Úloha z rodu „Ideální rodné město“

Budova, která městu dlouhodobě chybí – jak z pohledu obyvatel, tak z pohledu divadelníků – profesionálů.

Městský pozemek na hranici historického města, dnes služební, čekající na své znovu-objevení, důstojné využití – rehabilitaci.

Zadání ve své celistvosti definované autorem.

Divadlo je navrženo jako zájezdní – v Hradci není profesionální soubor. Může existence nové divadelní budovy tuto situaci změnit? Pojmulo by divadlo kromě hostů i stálý domácí soubor? V Hradci chybí také dobré kino, koncertní sál. Kde mají končit ambice nové budovy?

Místo

K severu mírně svažité pozemek, pak terénní skok na úroveň ulice. Pozemek ze tří stran definovaný starou klášterní zdí. Výhled na sever a západ, do zvlněné krajiny. Pohled na jih, k městu – se zanedbaným klášterem a socialistickou textilní budovou. Na východě dvorní fasády činžáků v ulici. Severojižní osa průchodu územím. Dva nástupní body do zahrady – z jihu od centra, Klášterské ulice. Ze severu – rozšířeným otvorem v klášterní zdi.

Do zahrady rozvržené dle historického členění je vsazena geometrická srostlice divadla.

Solitér v zahradě, jeho odstup od města dává domu exkluzivitu, umožňuje využívat zahradu pro představení. Naopak svým umístěním omezuje běžné míchání návštěvníků – diváků a kolemjdoucích. Jednoduchou upoutávku sebe sama: „co asi dnes večer dávají?“

Autor velmi přesně a zdůvodněně drží katastrální hranice městských pozemků. Přesto v řešení širších souvislostí a napojení na město by mohlo rezonovat, kdyby vzal do hry zatáčku ulice Nádražní - náměstíčko definované závěrem a kaplí klášterního kostela, socialistickou textilku, neo-kapitalistickou budovou pruhované spořitelny, historickým domem. Pokusil se smířit představitele protichůdných etap historie, vytvořil náměstí s cestou k divadelní budově.

Divadlo

Pasáž domem od severu k jihu, zahloubený dvůr se schody do zahrady. Oddělení civilního světa foyer, kavárny, zázemí - od divadelního tajemství sálu. Velkorysé společenské prostory, ale i zázemí herců, techniky domu.

Plány dlouhých čar nepravidelné geometrie, stěny s proměnlivou tloušťkou, tušeným účelem. Společně s divadelními profesionály pečlivě rozmyšlená možná uspořádání a využití sálu i přilehlé zahrady.

Pevná hmota velikého měřítka, které zmírňuje rozlehlá zahrada a odstup od většiny sousedů.

Komunikace: Z výkresů není docela jasný pohyb handicapovaných přes pozemek od severu jihu, případně do administrativní části domu. Přístup handicapovaného herce na jeviště je rozměrnou scénickou plošinou.

Herci z šaten na jeviště vstupují po jediném schodišti. K lávkám a tahům nad jevištěm se dá dostat pouze komplikovaně z exteriéru. Myslím na akrobatická a cirkusová divadelní představení využívajících maximum prostoru jeviště.

Vjezdy do obou podlaží v suterénech mají uprostřed konstrukční sloupy. Rampa je krátká.

Navrhnout dům, který město postrádá, oživit zapomenutou plochu města. Matěj Šebek řeší dvě otázky současně. Velkoryse, sebevědomě, s pokorou vůči minulosti.

Otázky a pochybnosti vznesené, jsou dány zájmem vědět víc, pokusit se navázat.

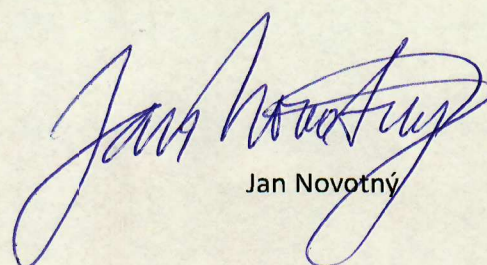
Matějova péče o rodné město se projevuje nejen v diplomním projektu, ale i v jeho veřejném angažmá. Při záměru radnice zřídit funkci městského architekta, při snaze o fairovou architektonickou soutěž na hlavní náměstí. Bravo!

Navrhuji Matějovi Šebkovi absolutorium. Ve známkování se nevyznám, snad ani na vysokou školu nepatří. Rád bych se proto spolehl na znalost vedoucích diplomové práce a rozhled diplomní komise. Děkuji.

P.S.

Pokud se nelze spolehnout, pak navrhuji A – absolvoval.

V Praze dne 4.2.2019

Jan Novotný